

Antisemitisme in Duitsland

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 30 augustus 2011) (Laatste bijwerking: 16 januari 2023)

In Duitsland is het naziverleden niet alleen blijven hangen bij neonazigroepen. Jodenhaat leeft ook bij andere bevolkingsgroepen. Daarnaast heeft de Duitse “welkomstpolitiek” voor vluchtelingen, waaronder grote horden moslims voor toename van antisemitisme geleid. De Duitse regering zou er een diepgaand onderzoek naar moeten houden wie bijdraagt aan de wijdverbreide, gitzwarte opvattingen over Israël in Duitsland maar dat doen ze niet want ze zijn zelf betrokken bij de haat tegen de Joodse staat. Israël wordt openlijk bekritiseerd waarbij de [fake-Palestijnen](#) constant als slachtoffer worden voorgesteld. Ook de eenzijdige berichtgeving door Duitse media draagt in belangrijke mate bij aan de demonisering van Israël. Uit een analyse van schoolboeken blijkt dat [Duitse schoolboeken](#) al tientallen jaren lang heel veel Israël-vijandig leermateriaal te vinden is.

Het lijkt erop dat de [Shoah \(Holocaust\)](#) eenvoudigweg is ontsnapt aan het geheugen van de voormalige bondskanselier Angela Merkel en een deel van de Duitse bevolking. De sympathie van Merkel en consorten voor de Palestijnse landrovers en haar sympathie voor de Iraanse genocidale ayatollahs vanwege winstgevende handelsovereenkomsten, is ronduit schokkend. De Duitse overheid weet dat zowel de “[Bende van Ram-Allah](#)” als [Iran](#) streven naar volledige vernietiging van de Joodse staat. Duitsland heeft daarmee elk recht verloren om Israël te bekritisieren.

Wanneer men de [Duitse reacties op Trump's Jeruzalem-beslissing](#) bekijkt, blijkt Duitsland een Israël probleem te hebben. Naar buiten toe doet men zich voor als onverschrokken vriend van Israël, in de realiteit echter toont men alle begrip voor de doodsvijanden van de joodse staat. Bij iedere passende en niet passende gelegenheid bezweert men dat het bestaansrecht van Israël tot het Duitse openbaar belang zou behoren en veroordeelt men [luidkeels en met opgezette borst iedere vorm van antisemitisme](#).

In werkelijkheid laat men echter geen gelegenheid ongebruikt om Israël grof te demoniseren. Zo beweerde de Duitse [minister van Buitenlandse Zaken, Sigmar Gabriel](#), dat [Israël in Hebron een Apartheidsregime zou hebben opgericht](#). Ook noemde hij de corrupte PLO-leider Mahmoud Abbas zijn vriend en kwam hij bijeen met vertegenwoordigers van overwegend vanuit Europa gefinancierde NGO's, die onder de dekmantel van burgermaatschappelijke betrokkenheid aan de delegitimering en demonisering van Israël werken. In Duitsland werd echter niet het gedrag van Gabriel bekritiseerd, maar de Israëlische reactie hierop.

De door Gabriel bezochte [Breaking the Silence](#) is een groep die zich toewijdt aan het belasteren van het Israëlische leger (IDF), haar soldaten en officieren door hen voortdurend te beschuldigen van het uitvoeren van oorlogsmisdaden. Het verzamelt getuigenissen van Israëlische militairen die dienden in de zogenaamde ‘bezette gebieden’ en tijdens de oorlogen tegen het terreurbewind Hamas in Gaza. Deze militairen beschuldigen het eigen leger van wandaden tegen de Palestijnen. Volgens de Israëlische organisatie [NGO Monitor](#) gaat het echter om anonieme en oncontroleerbare getuigenissen van militairen die vervolgens als waarheid worden gepresenteerd. Het blijkt echter te gaan om een [groep](#) die door [diverse internationale organisaties](#) wordt gefinancierd en wiens doel het is het Israëlische leger (IDF) zoveel mogelijk schade te berokkenen. Men wil doorgaan voor een mensenrechtenorganisatie maar deze club blijkt niets anders dan een organisatie met een anti-Israëlische, pro-Palestijnse politieke agenda. Het bezoek van Gabriel was een duidelijke steun in de rug voor deze club en een grove schoffering aan het adres van Israël. Duitsland geeft niet alleen politieke steun aan deze organisaties maar ook financiële steun.

De klucht rondom de [weigering van de gebruikelijke juridisch bindende belofte tot teruggave van Qumran-teksten aan Israël](#), die tijdens een tentoonstelling in Frankfurt getoond zouden worden, is slechts een van de vele voorbeelden van het ontkennen van Israëls recht op het aloude thuisland. Dit is het resultaat van een omvattende weigering de realiteit te zien, waarvan de wortels veel dieper liggen en vooral iets te maken hebben met Duitsland, de Duitsers en hun gevoeligheden. Ze kunnen het kennelijk niet verdragen dat Israël een modern en

liberaal land is geworden, dat pocht op zijn culturele identiteit, dat bereid is deze ook met wapengeweld te verdedigen, dat niet bereid is zichzelf op te geven, maar daadwerkelijk om het eigen bestaan vecht – dat gaat het gemiddelde Duitse voorstellingsvermogen ver te boven.

Ze kunnen het kennelijk niet verdragen dat [God de kinderen van Israël Zijn volk noemt](#) en de stad Jeruzalem Zijn stad. De staat van de Joden is de permanente waarschuwing van de realiteit: dat de wereld niet vreedzaam is, dat vrede met wapens afgedwongen moet worden, dat hardheid noodzakelijk is om te overleven. In principe is het deze voortdurende confrontatie met de werkelijkheid die de Duitser Israël en het Joodse volk demoniseert. En daarom is het geen wonder dat men in Duitsland, alle lippendienst ten spijt, Israël bij bijna iedere zich biedende gelegenheid waarschuwt en zou willen opvoeden en dat men welwillend tegenover Israël-vijandige demonstraties en antizionistische manifestaties staat.

Ondanks pogingen van de organisatoren in de afgelopen jaren om sommige uitingsvormen van antisemitisme te onderdrukken, vinden er marsen plaats met honderden deelnemers die kreten slaken zoals ‘*Palestina vrij van de rivier naar de zee*’. Vlaggen van terroristische groeperingen zoals Hamas en Hezbollah worden [getoond](#) en imams [prediken](#) regelmatig antisemitische verzen uit de Koran aan de menigte in het Farsi en het Arabisch. “Onder het mom van ‘*Israël kritiek*’ gebruiken ze klassieke antisemitische stereotypen en identificeren ze Israël met ‘*Joodse kenmerken*’: ‘*dominant*’, ‘*hebzuchtig*’ of een ‘*kindermoordenaar*’;” [zei socioloog](#) Imke Kummer over de demonstranten. Merkwaardig genoeg worden dit soort marsen door de overheid geassocieerd als vormen van extreemrechts antisemitisme. In [een enquête](#) van 2016 onder honderden Duitse joden die antisemitische incidenten hadden meegemaakt, [zei](#) 41 procent dat de dader “*iemand met een moslimextremistische mening*” was en nog eens 16 procent zei dat het iemand van uiterst links was. Slechts 20 procent identificeerde hun agressors als behorend tot extreemrechts. Synagogen, joodse scholen en andere joodse instellingen moeten tegenwoordig zwaarbeveiligd worden en dat is niet alleen omdat de bruinhemden weer door de straten marcheren maar ook vanwege terreur van extremistische moslims.

Het is niet alleen de haat tegen Israël maar Joden in Duitsland moeten zelfs opnieuw vrezen voor hun leven als ze herkenbaar zijn als Joden. “Jood” is weer een [scheldwoord op Duitse schoolpleinen geworden](#). “Jood, laf varken, kom naar buiten en vecht alleen”, “Joden zijn kindermoordenaars” en “Allahu Akbar”-kreten zijn weer op de Kurfürstendamm te horen. . .Het is zelfs levensgevaarlijk om 24 uur met een keppeltje op door Berlijn te lopen. [Dat ervaren de journalist Claus Strunz van Sat1](#). Zo blijkt dat vele antisemitische daden en agressie vaak onterecht worden toegeschreven aan rechts tot extreemrechtse formaties hoewel achteraf blijkt dat het veelal om moslimextremisten ging. Als men de daders verkeerd definieert kan men natuurlijk nooit het antisemitisme efficiënt bestrijden, als men het al wil bestrijden.

Frank Walter Steinmeier, bekleedde tussen 2005 en 2009 en van 17 december 2013 tot 27 januari 2017 de functie van minister van Buitenlandse Zaken in de kabinetten Merkel 1 en Merkel 3. In 2008 gaf hij geen enkele reactie op de uitspraak van de ex-Iraanse viceminister van Buitenlandse Zaken Muhammad [Javad Ardashir Larījani](#) waarin deze de vernietiging van Israël eiste en de Holocaust ontkende. In 2006 ging hij op bezoek naar Israël en Ramallah. Hij ging eerst naar het Holocaust museum in Jeruzalem om [daar een krans te leggen ter nagedachtenis](#) van de miljoenen Joodse slachtoffers van Nazi-Duitsland. Vervolgens reisde hij naar [Ramallah](#) om daar een krans te leggen op het graf van de aartterrorist Jasser Arafat, de schurk die verantwoordelijk was voor de dood van [talloze onschuldige Israëlische burgers](#). Hoe hypocriet kan een mens zijn!

Steinmeier hier met PLO-terreurbas Mahmoud Abbas

Ook stuurde deze Steinmeier een felicitatietelegram naar het terreurbewind in Iran ter ere van de veertigste verjaardag van de islamitische revolutie, ook in naam van zijn landgenoten. Een felicitatiebrief voor een regime dat de eigen bevolking terroriseert met massale executies en marteling, dat vrouwen brutaal vervolgd, dat Israël dreigt te vernietigen, die het Midden-Oosten met zijn militie bezetten, en de Holocaust ontkent. Schandaliger kan het niet!

Ook komt er geen enkele kritiek op de financiering van terreurgroepen zoals Hamas en Hezbollah. Steinmeier beloofde de ayatollahs verder de

bilaterale relaties en de dialoog intens te handhaven om zo crises en conflicten te overwinnen.

Duitse prijs voor PLO-terreurleider Mahmoud Abbas

In Duitsland wordt sinds 2005 de Steiger Award uitgereikt aan iemand die zich bijzonder heeft onderscheiden op het gebied van bijvoorbeeld tolerantie, liefdadigheid, muziek, film, media, sport, milieubescherming of het bevorderen van de eenheid binnen de Europese Unie. In 2017 werd deze prijs uitgereikt aan [Mahmoud Abbas](#). De bendeleider werd onderscheiden met een speciale prijs voor 'Hoop op Vrede'. In de toespraak werd gezegd: *'Met deze onderscheiding wil de jury een duidelijk statement maken vanwege het stagnerende vredesproces tussen Israël en Palestina.'* Het heeft de jury niet uitgemaakt dat Mahmoud Abbas in 1982 zijn proefschrift schreef over 'de geheime relatie tussen het nazisme en het zionisme'. Ook niet dat hij een notoire ontkenner van de Holocaust is, en betwijfelt of er ooit gaskamers zijn geweest waarin Joden werden vermoord.

De Palestijnse terreurleider Mahmoud Abbas met zijn Steiger Award

Dat hij terreur aanwakkert en verheerlijkt en gewetenloze moordenaars 'helden en martelaren' noemt, heeft eveneens geen rol gespeeld. De man wil geen vrede want in toespraken die hij in het Arabisch voor zijn eigen bevolking houdt, hitst hij de Palestijnen voortdurend op tegen Israël. De jury in Bochum heeft van deze prijsuitreiking een lachwekkende vertoning gemaakt een onvervalste antisemiet en Holocaustontkenner met de Steiger Award te onderscheiden is, en dat nog wel op Duitse bodem. Een

schande!

Duitsland weigert Hezbollah volledig als terroristische organisatie aan te duiden

De Duitse anti-Israël klik weigert ook een onderscheid te maken tussen verschillende takken van Hezbollah. Berlijn weigert om geheel Hezbollah als terroristische organisatie aan te duiden. Alleen de gewapende tak wordt als terroristisch gezien. Een foute opstelling, daar Hezbollah zelf niet een dergelijk onderscheid maakt en zichzelf als één organisatie ziet. Volgens de Duitse regering is de kwestie Hezbollah onderdeel van het Israëlisch-Palestijns conflict. De Duitsers gaan hierbij echter heel bewust voorbij aan het feit dat Hezbollah een Libanese organisatie is die actief ondersteund wordt door Iran door middel van wapens en financiën. Hezbollah is in 1982 ontstaan nadat het regime in Damascus toestond dat een groep van 500 leden van de Iraanse Revolutionaire Garde zich in Baalbek vestigde om het zaad te zaaien van wat later Hezbollah zou worden.

Op 8 december 2018 stemde de [christen-democratische partij](#) van Angela Merkel [tegen een motie](#) om de financiering voor de Palestijnse Autoriteit te bevriezen totdat deze stopt met het [financieren van terroristen en hun families](#). De motie stelde dat *"met de betalingen de PA willens en wetens terreur tegen Israël steunt en dit tot een waardige financiële onderneming maakt."* Merkels partij had daar echter geen oren naar. Tegen antisemitisme en andere smeerlapperij ageren, betekent echter weinig voor Merkel wanneer zij de stempel 'Made in Iran' dragen. Want terwijl Iran Israël bedreigt met vernietiging, de Joodse staat een "kankergezweel in de regio noemt", geld financiert en terroristische organisaties traint langs de grenzen van Israël, de Holocaust ontkent, ballistische raketten bouwt, onrust en oproer verspreidt in het Midden-Oosten, en ernstige mensenrechtenmisbruiken in eigen land pleegt, [blijft Duitsland desondanks](#) de belangrijkste handelspartner van Iran.

Op 12 februari 2019 [eerden Duitse diplomaten](#) op de Iraanse ambassade in Berlijn, de 40ste verjaardag van de Islamitische Revolutie van 1979 die een regime creëerde dat de vernietiging van de Joodse staat en de VS nastreeft. Niels Annen, staatssecretaris van het ministerie van Buitenlandse Zaken, en een functionaris van de Iraanse balie bij het ministerie, die het genocidale mullah evenement bijwoonde, berichtte dit aan het Duitse dagblad *Bild* voor massacirculatie. De Amerikaanse ambassadeur in Duitsland Richard Grenell haalde de Duitse regering door de mangel voor het vieren van de Iraanse islamitische revolutie in Berlijn. De deelname van Duitsland aan de ceremonie ter ere van de Iraanse revolutie kwam nadat het bewind in Teheran aankondigde dat het zijn raketsysteem wilde uitbreiden en zijn militaire macht wilde versterken en nogmaals duidelijk heeft gemaakt de staat Israël van de wereldkaart te willen verwijderen.

In november 2018, na het negeren van Amerikaanse sancties tegen Iran, heeft de Duitse regering 911 miljoen euro exportkredieten verstrekt aan 58 Duitse bedrijven. De kredieten zijn bedoeld om de zakelijke omgang tussen (deze bedrijven) met Iran te beschermen tegen de grote risico's van zijn markten. 'De export van Duitse bedrijven naar Iran was zelfs al in oktober [gestegen](#). Later in november bleek uit nieuwsrapporten dat Duitsland en Frankrijk het [initiatief nemen](#) bij het ontwikkelen van een handelsmechanisme tussen de EU en Iran dat bekend staat als het 'Special Purpose Vehicle', om Iran te helpen de Amerikaanse sancties te overbruggen. Merkel en de Franse WEF-sekte trekpop van Klaus Schwab [Emmanuel Macron](#) doen hun uiterste best om het achterlijke middeleeuwse ayatollahregime in leven te houden, welvarend en in staat om al zijn activiteiten te financieren. Merkels giftigheid voor Israël en de toenadering tot Iran gaan nog verder. De jaarlijkse al-Quds-dag processie in Berlijn wordt vaak [genoemd](#) als een goed voorbeeld van de opkomst van het zogenaamde nieuwe antisemitisme in Europa: haat tegen de Joden in verband met Israël, vaak door mensen uit moslingemeenschappen.

Begin december 2018 voerde Merkel een campagne om te voorkomen dat Midden- en Oost-Europese landen hun [ambassades van Tel Aviv naar Jeruzalem zouden verplaatsen](#). Hoewel Duitsland Israëls [leidende Europese handelspartner](#) is en Duitse bedrijven fors investeren in Israëlische startups is de houding van Merkel met betrekking tot Israël echter negatief, waardoor een vraag blijft bestaan of haar regering vriend of vijand is. In Israël is men over het algemeen van mening dat Merkel positief tegenover Israël staat, maar dat is slechts schijn.

Op 29-08-2019 kondigde Merkel tijdens een gezamenlijke persconferentie met Abbas aan: "[We zijn nu de grootste bilaterale donor in de Palestijnse gebieden.](#)" Wat een schande! Volgens het Duitse Bild-nieuws kondigde de federale regering aan dat in 2018 ongeveer 166,2 miljoen euro naar de fake-Palestijnen (de bezetters van delen van Israëls aloude thuisland) stroomde. Bovendien heeft Duitsland ongeveer 173,2 miljoen euro overgemaakt aan de VN-hulporganisatie voor de [zogenaamde Palestijnse vluchtelingen](#). Duitsland zal de economische ontwikkeling en de versterking van het maatschappelijk middenveld blijven ondersteunen, zei Merkel. Ze zei ook dat Duitsland blijft geloven in een tweestatenoplossing voor Israëli's en Palestijnen en dit de enige manier voor beide volkeren is om 'in vrede en veiligheid te leven'.

Nazi-Duitsland pleegde genocide op de Europese Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog. Als zodanig heeft Duitsland een morele verplichting om Israël te ondersteunen tegen al haar vijanden. Duitsland doet dat niet! In plaats daarvan is Duitsland een vooraanstaande financier geworden van een neonazistische genocidale terroristische PLO-bende in Ramallah, in de volksmond (de Palestijnse Autoriteit) dat als doelstelling de totale vernietiging van Israël in het vaandel

heeft staan. Een bende die zich bezig houdt met terreur, antisemitisme en andere vormen van haat en extremisme.

[Hermann Dierkes](#), leider van de Linker Partij in Duisburg, Duitsland, riep in april 2011 op verzet te plegen tegen wat hij 'de morele chantage noemde van de zogenaamde Holocaust'. Dierkes postte ook een flyer op de website voorstellende een swastika (nazi-hakenkruis) die overgaat in een Jodenster en verzocht tevens om een boycot van Israëlische producten, etiketteerde Israël als een 'schurkenstaat' en een 'aanstoker van oorlogen.' De laatste jaren is een tendens zichtbaar dat steeds meer figuren de omvang en zelfs het bestaan van de Holocaust ontkennen of proberen te minimaliseren. Ze beschuldigen de Joden er onder meer van de Holocaust te misbruiken om de wereld geld af te persen. Een onderzoek op de universiteit van het Duitse Bielefeld, blijkt dat maar liefst 42% van de Europeanen van menig is dat de Joden de Holocaust misbruiken om daar financieel beter van te worden. Jodenhaat triomfeert weer en kent vele gezichten.

Eind 2010 werden bijvoorbeeld in Duitsland 1872 neonazistische websites geteld, ongeveer achthonderd meer dan vijf jaar daarvoor. Volgens de gegevens van internetportal [jugendschutz.de](#), verdrievoudigde het aantal neonazinetwerken in één jaar tot negentig. Rechts-extremisme neemt toe op het internet. Alleen al het aantal websites van de NPD ([Nationaldemokratische Partei Deutschlands](#)) nam met ongeveer 30 procent toe. De extremisten verspreiden hun haatdragende gedachtegoed ook via sociale netwerken als facebook en platforms als You Tube. Zelfs onschuldig klinkende kinderliedjes worden voorzien van nieuwe teksten die bol staan van

vreemdelingenhaat, antisemitisme en racisme. Dagelijks bezoeken ongeveer 10.000 internet gebruikers rechts-extremistische blogs en platforms.

Een neonazipartij van de stad Dortmund heeft van de burgemeester van de stad een overzicht van alle Joden van de stad geëist, in een evenement dat akelig veel doet denken aan de donkere dagen in het verleden van Duitsland. Volgens rapporten schreef de partij, bekend als Die Rechte (rechts), een brief aan burgemeester Ullrich Sierau van Dortmund met de vraag hoeveel Joden er leven in en rond de stad, evenals de vraag naar hun adressen. Burgemeester Sierau, uit Duitsland's centrumlinkse Sociaal-Democratische Partij, heeft de brief heftig veroordeeld. In een persbericht veroordeelde hij het verzoek als “onmenselijk”, en zei hij dat de stad blij is met iedereen die ervoor kiest om het zijn thuis te noemen. Sierau zei verder dat de Joodse gemeenschap van de stad een integraal onderdeel van de samenleving is. Ook de Joodse Raad van Dortmund veroordeelt het verzoek en merkt op dat haar “ware bedoelingen” voor de hand liggen, en zei dat het “onaangenaam en perfide antisemitisme” is. (Ynet)

Het vertrouwen in de Duitse autoriteiten werd in 2014 ondermijnd toen een Duitse rechtbank oordeelde dat antisemitisme niet ten grondslag lag aan de poging van drie Palestijnen om een synagoge in de stad Wuppertal in brand te steken. (Een hogere rechtbank [bevestigde](#) de uitspraak in 2017.) Voor sommige critici is er een politieke dimensie aan de schijnbare terughoudendheid van Duitse autoriteiten om de schuld voor antisemitisme te leggen bij moslimimmigranten. Enquêtes suggereren dat die groep beduidend antisemitischer is dan niet-immigranten, of op zijn minst dat meer openlijker zijn. “Het nieuwe islamitische antisemitisme is taboe, omdat het aanpakken ervan alleen maar de tegenstanders van immigratie zou versterken”, schreef [Krisztina Koenen](#), een journalist voor Frankfurter Allgemeine Zeitung en der Welt, in [een analyse](#) in het Hongaars-Joodse tijdschrift Neokohn.

Wetenschappers tonen aan hoe Jodenhaat van generatie op generatie wordt doorgegeven. Jodenhaat zit diep ingebakken in lokale cultuur; parallellen tussen de jaren 1340, 1940 én vandaag zijn weer volop aanwezig. In 1348 werd Europa getroffen door de pest en een derde van de bevolking bezweek. Al snel werd met de vinger gewezen naar één bevolkingsgroep: de Joden. Over heel Europa werden Joden massaal verdreven of uitgemoord. In 218 van de 299 steden met een Joodse gemeenschap vonden aanvallen tegenover Joden plaats. In de Zwitserse stad Bazel werden 600 Joden samengebracht in een houten huis op een eiland in de Rijn, en daarna levend verbrand. Ook in de Duitse stad Würzburg, in het huidige Beieren, vond een gewelddadige pogrom plaats. Niet alle steden geven de Joden de schuld. In Aken, waar ook een aanzienlijke Joodse gemeenschap leefde werd voor of tijdens de pest geen enkele melding gemaakt van een antisemitisch incident. Nochtans werden de Akenaars in 1349 gewaarschuwd door de Brusselaars dat ze moesten ‘opletten voor Joden die de waterbronnen vergiftigen’. De Duitse gemeentes waar Joden uitgemoord werden in de veertiende eeuw, kennen zeshonderd jaar later opvallend meer antisemitisme dan elders.

[Allerlei studies bevestigen dat het antisemitisme in sneltreinvaart toeneemt.](#) Tijdens een congres over dit onderwerp in Jeruzalem zei Dan Diker van het Jeruzalem Center of Public Affairs: *“We leven met het nieuwe normaal-de normalisatie van de demonisering van Joden en de Joodse staat. Ik zeg dat de voortdurende, decennia oude demonisering en ontmenselijking van de Joodse staat, verkeerd geïnterpreteerd zijn met ‘politieke kritiek’, terwijl het in werkelijkheid een nieuwe kwaadaardige vorm van antisemitisme is.”*

Tegenwoordig wonen er nog steeds bijna 200.000 Joden in Duitsland. De meesten van hen maken deel uit van de oorspronkelijke Joodse bevolking, maar veel jonge Joodse Israëli's verhuizen ook naar de Duitse Bondsrepubliek, op zoek naar beter betaald werk en betere levensomstandigheden. Anderen voelen dat ze niet langer geaccepteerd worden in hun geboorteland en maken Aliya naar Israël.

Onder hen zijn tieners die de reis alleen maken, ervan overtuigd dat ze geen toekomst (meer) hebben in Duitsland. Volgens een bericht van de nieuwszender i24 gaan veel jonge Duitse Joden op weg naar Israël wegens het groeiende antisemitisme in het land. Ondanks alle retoriek over ‘Nooit meer opnieuw’ (Never Again) staan te veel mensen in posities van autoriteit klaar om te negeren en zelfs in te stemmen met uitingen van [antisemitisme](#).

Jezus komt 🏰

Franklin ter Horst

Terug naar: [Inhoud](#)